

➤ **Indywidualne opinie uczestników**

Podsumowanie:

Jeżeli każdy chrześcijanin będzie podejmował codzienną walkę o to, by jego życie stawało się coraz bardziej zgodne z Bożym zamysłem, na pewno będzie się troszczył o pielęgnowanie relacji z Bogiem i budowanie jedności z braćmi. Wówczas często będzie sięgał po środki, które daje mu Bóg we wspólnocie Kościoła.

Wspólna modlitwa

Pomódlmy się wspólnie, abyśmy w tym okresie Wielkiego Postu otwierali się na zaproszenie Pana do nawrócenia:

Módlmy się w intencji rekolekcji parafialnych w naszej parafii, aby głoszone słowo Boże przyczyniało się do przemiany naszych serc.

Módlmy się za księdza rekolekcyjnego i kapłanów posługujących w konfesjonale, aby napelnieni darami Ducha Świętego byli dla wiernych przedłużeniem rąk miłosiernego Ojca.

Módlmy się za nas, abyśmy tak przeżyli sakrament pojednania, by prowadził nas do pojednania z Bogiem i ludźmi.

Spontaniczne wezwania uczestników

Na zakończenie: Ojcze nasz

3. POTRZEBNE NAWRÓCENIE I ODNOWA ŻYCIA

Uświadamiając sobie, że nie zawsze żyjemy pojednani z Bogiem i w jedności z bliźnimi, nie zawsze dobrze korzystamy ze środków, które daje nam Kościół zastanówmy się, co możemy zrobić, aby nie marnować danych nam łask.

1. Jakie konkretne owoce może przynieść nasze nawrócenie do Boga i bliźnich?

➤ **Indywidualne opinie uczestników**

Zobowiązania: podejmujemy zobowiązania indywidualne i wspólnotowe – razem określamy, co podejmiemy do następnego spotkania.

Określenie daty spotkania

➤ **Modlitwa na zakończenie:**

Pomódlmy się modlitwą, którą napisał św. Franciszek, byśmy mogli żyć w jedności z Bogiem i drugim człowiekiem.

O Panie, uczyni z nas narzędzia Twojego pokoju, abyśmy siali miłość tam, gdzie panuje nienawiść; wybaczenie tam, gdzie panuje krzywda; jedność tam, gdzie panuje zwątpienie; nadzieję tam, gdzie panuje rozpacz; światło tam, gdzie panuje mrok; radość tam, gdzie panuje smutek. Spraw abyśmy mogli, nie tyle szukać pociechy, co pociechę dawać; nie tyle szukać zrozumienia, co rozumieć; nie tyle szukać miłości, co kochać; albowiem dając, otrzymujemy; wybacząc, zyskujemy przebaczenie, a umierając, rodzimy się do wiecznego życia. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Marzec 2018

Konspekt na spotkania Grup Sąsiedzkich nr 144

Marzec- Być chrześcijaninem, to w mocy Ducha Świętego ciągle na nowo podejmować drogę nawrócenia do Boga i jedności z bliźnimi.

➤ **Wprowadzenie**

Rozpoczął się Wielki Post - sakramentalny znak naszego nawrócenia, jak go nazwał papież Franciszek w tegorocznym wielkopostnym orędziu. To znak, że zbliża się Pascha. Warto ten czas dobrze wykorzystać, by rzeczywiście przyczynił się do naszego nawrócenia się do Pana całym sercem i całym życiem. Prośmy Ducha Świętego, aby pomógł nam odkryć, co w naszym życiu domaga się przemiany, abyśmy mogli głębiej przeżywać naszą relację z Bogiem i powrócili do jedności z bliźnimi.

➤ **Pieśń: Wzywam Cię ...**

Dziesiątek różańca i wezwanie wstawiennictwa patrona Rejonu

1. SYTUACJA

Choć większość parafian deklaruje się jako osoby wierzące, to wciąż jest spory odsetek ludzi nie uczęszczających regularnie na niedzielną Mszę św. i nie korzystających regularnie z innych sakramentów. Czasami w rozmowach pojawiają się sformułowania, np. że Bóg jest wszędzie, dlatego mogę się modlić w każdym miejscu, niekoniecznie muszę chodzić do kościoła; inni - nie spowiadam się, bo nie mam grzechów, wystarczy raz do roku, albo przy wyjątkowej okazji.

Taka postawa wobec Boga w bardzo wielu przypadkach przenosi się na postawę wobec drugiego człowieka: kłótnia, złośliwość, niechęć, egoizm są czasami stałym elementem w życiu rodzinnym, społecznym. Można również zauważyć, że wierni nie dostrzegają, że wiarę i życie winien łączyć ścisły związek.

➤ Pytania

1. Co może być przyczyną, że wierni nie odkrywają nawrócenie do Boga i do bliźniego jako zasady życia chrześcijańskiego?

2. Do czego prowadzi wybiórcze stosowanie zasad wiary?

➤ Indywidualne opinie uczestników

☐ Podsumowanie:

W świecie dzisiejszym, w którym największy akcent stawia się na doczesne szczęście człowieka, na jego rozwój fizyczny, psychiczny i intelektualny, szuka się życia bez bólu i upokorzeń, wielu zapomina, że człowiek stworzony jest do relacji i komunii. W przypadku człowieka wierzącego tą nadrzędną relacją jest relacja z Bogiem, a zaraz za nią z bliźnimi. Kościół daje nam narzędzia, by nieustannie troszczyć się o nią. Jednym z nich jest sakrament pojednania, który pomaga nam naprawić, to, co zostało zepsute.

2. ŚWIATŁO SŁOWA BOŻEGO I NAUCZANIA KOŚCIOŁA

Słowo Boże dzisiaj przytoczone i nauczanie Kościoła rzucają światło na to, jak ważne miejsce zajmuje pojednanie z Bogiem i bliźnimi w naszym chrześcijańskim życiu oraz jakie środki mamy, by mogło się to dokonać.

2 Kor 5,20-6,1

W imieniu Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga samego, który przez nas udziela napomnień. W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem. On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą. Współpracując zaś z Nim napominamy was, abyście nie przyjmowali na próżno łaski Bożej.

Mt 5, 23-25

Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw tobie, zostaw tam dar swój przed ołtarzem, a najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim! Potem przyjdź i dar swój ofiaruj! Pogódź się ze swoim przeciwnikiem szybko, dopóki jesteś z nim w drodze.

➤ Nauczanie Kościoła

Audiencja Ojca św. Franciszka 30 kwietnia 2016

Dzisiaj pragnę wraz z wami zastanowić się nad ważnym aspektem miłosierdzia jakim jest pojednanie. Bóg nigdy nie odmawiał udzielenia ludziom swojego przebaczenia: Jego miłosierdzie można odczuć z pokolenia na pokolenie. Często uważamy, że nasze grzechy oddalają nas od Pana: rzeczywiście grzesząc oddalamy się od Niego, ale On, widząc grożące nam niebezpieczeństwo, tym bardziej wychodzi, by nas poszukiwać. Bóg nigdy nie godzi się z możliwością, aby dana osoba pozostawała obca względem Jego miłości, jednakże pod warunkiem, że znajdzie w niej jakiś znak skruchy z powodu popełnionego zła. Nie możemy pojednać się z Bogiem jedynie

o własnych siłach. Grzech jest naprawdę wyrazem odrzucenia Jego miłości, a jego następstwem jest zamknięcie się w sobie samym, ludząc się, że w ten sposób znajdziemy większą wolność i autonomię. Ale będąc daleko od Boga, nie mamy już celu i zamiast pielgrzymami na tym świecie stajemy się „błądzącymi”. Często się mówi, że kiedy grzeszymy, to odwracamy się od Boga. To prawda; grzesznik widzi tylko siebie i w ten sposób wyobraża sobie, że jest samowystarczalny. Dlatego grzech poszerza zawsze dystans między nami a Bogiem, który może stać się otchłanią. Mimo to Jezus wychodzi, by nas poszukiwać, jak dobry pasterz, który nie ustanie, dopóki nie znajdzie owcy zagubionej (por. Łk 15,4-6). On odbudowuje most, który nas łączy na nowo z Ojcem i pozwala nam odkryć godność dzieci. Poprzez ofiarę swego życia pojednał nas z Ojcem i dał nam życie wieczne (por. J 10,15). „Pojednajcie się z Bogiem!” (2 Kor 5, 20): wołanie skierowane przez św. Pawła apostoła do pierwszych chrześcijan w Koryncie, dziś z taką samą siłą i przekonaniem dotyczy nas wszystkich. Ten Jubileusz Miłosierdzia to czas pojednania dla wszystkich. Wiele osób chciałoby pojednać się z Bogiem, ale nie wiedzą, jak to zrobić, lub nie czują się godne, albo nie chcą tego przyznać nawet przed samymi sobą. Wspólnota chrześcijańska może i musi sprzyjać szczeremu powrotowi do Boga osób odczuwających za Nim tęsknotę. Zwłaszcza ci, którzy sprawują „posługę jednania” (2 Kor 5,18) są wezwani, by byli posłusznymi narzędziami Ducha Świętego, aby tam gdzie zaobfitował grzech, tam jeszcze obficiej mogło rozlać się miłosierdzie Boga (por. Rz 5,20). Niech nikt nie pozostaje z dala od Boga z powodu przeszkód stawianych przez ludzi! A to dotyczy - chcę podkreślić - spowiedników; to ich dotyczy. Proszę, nie stawiajcie przeszkód osobom, które pragną pojednać się z Bogiem. Spowiednik powinien być ojcem! On jest w miejscu Ojca! Spowiednik powinien przyjąć osoby, które przychodzą do niego, aby pojednać się z Bogiem; i pomóc im w drodze tego pojednania, które czynimy. To jest piękna posługa, to nie miejsce tortur, czy sala przesłuchań; nie!, to Ojciec, który przyjmuje osobę i jej przebacza. Pojednajmy się z Bogiem! My wszyscy! Niech obecny Rok Święty będzie upragnionym czasem, aby odkryć potrzebę czułości i bliskości Ojca oraz powrotu do Niego całym sercem. Doświadczenie pojednania z Bogiem pozwala odkryć potrzebę innych form pojednania: w rodzinach, w relacjach międzyludzkich, we wspólnotach kościelnych, a także w stosunkach społecznych i międzynarodowych. Pojednanie jest bowiem także posługą dla pokoju, uznania podstawowych praw człowieka, dla solidarności i gościnności wobec wszystkich. Przyjmijmy zatem zachętę do pojednania z Bogiem, aby stać się nowym stworzeniem i móc promieniować Jego miłosierdziem między braćmi.

➤ Podzielmy się spostrzeżeniem

- 1. Jak mamy realizować nawrócenie na podstawie podanych tekstów?**
- 2. Jaka konkretną pomoc daje nam Bóg, by spełnić Jego oczekiwania?**